20 d'agost: Sant Bernat, abat i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,20-26): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare sant, no prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi.

»Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui».

«Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com la pregària de Jesús s'adreça a favor dels deixebles de tots els temps, dels d'aquell moment i dels que vindrien després gràcies al testimoniatge dels cristians de totes les generacions: «Pare sant, no prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula» (Jn 17,20). El desig de Jesús no abasta solament l'extensió del Regne de Déu, sinó també la seva unitat; i en això es posa de manifest la catolicitat de l'Església: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,21). I aquest "tots" es refereixen a tots els cristians de totes les èpoques i d'arreu del món: tots vivint en comunió amb Aquell que és l'únic Déu veritable al si de l'Església que és una.

Un dels deixebles que Jesús tenia en el seu cor, i pel qual pregà, fou sant Bernat de Claravall (1090-1153), gran renovador de la vida cristiana i del monaquisme als inicis del segon mil·lenni. Amb la mirada i el pensament posats en el Crist, sant Bernat pregava i treballava per la unitat de l'Església, per la comunió entre els germans i per la vivència d'una vida autènticament cristiana amb l'extensió del Regne de Déu. Fonamentat en l'amor a Déu, sant Bernat exhortava els seus monjos a viure en la caritat, per assolir així la unitat en un mateix i en l'Església: «Estimem-nos, perquè som estimats: és el nostre interès i l'interès

dels nostres. En allò que estimem, nosaltres hi reposem; a aquells que estimem, els oferim el nostre repòs. Estimar en Déu significa tenir caritat; buscar de ser estimats per Déu, vol dir servir la caritat».

Seguint els ensenyaments de sant Benet, Sant Bernat s'aplicà en l'escola del servei diví i així ens mostrà la importància de la vida comunitària en la fe cristiana.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Totes les altres coses fora de Déu poden ocupar l'ànima i el cor de l'home, però no el poden saciar» (Sant Bernat de Claravall)

- «Davant els complexos raonaments dialèctics del seu temps, Bernat insisteix que només Jesús és "mel a la boca, càntic a l'orella, alegria al cor" (d'aquí el títol de "Doctor mellifluus")» (Benet XVI)

- «Malgrat això, la religió cristiana no és pas una 'religió del Llibre'. El cristianisme és la religió de la 'Paraula' de Déu, 'no d'una paraula escrita i muda, sinó de la Paraula encarnada i vivent' (S. Bernat). Perquè no es redueixi a lletra morta, cal que el Crist (...) ens 'obri -per l'Esperit Sant- el sentit de les Escriptures» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 108)